

vodním v závěrečné řeči, neboť i tak učinil jej ještě při hlavním přelíčení, jak to § 281 č. 4 tr. ř. žádá, a nezáleží též na tom, že v obžalobě navrhoval, by výpovědi zmíněných svědků byly přečteny, neboť tím nevzdal se jich osobního výsledku, zvláště, když se situace zatím při hlavním přelíčení podstatně změnila.

Čís. 304.

Odkapky piva z předešlého dne nejsou alkoholickým nápojem ve smyslu § 32 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n., byly-li prodány na vaření polévky.

(Rozh. ze dne 4. prosince 1920, Kr I. 566/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 24. června 1920, jímž byla uznána vinnou přečinem podle § 58 odst. I. čís. 7 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n., rozsudek v odpor vzatý zrušil a obžalovanou sprostil.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalované, uplatňující zmatek § 281 čís. 9 a) tr. ř. jest odůvodněna. Arciž zakazuje zákon ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n. v § 32 bezvýjimečně v den před volbou a v den volby prodávati, čepovati neb podávati nápoje, obsahující alkohol. Než v tomto případě zjištěno jest, že obžalovaná prodala Janě H-ové v den před volbou půllitr odpadků piva z předešlého dne na vaření polévky. Byť i pivo samo o sobě nesporně bylo nápojem alkoholickým, jest vůbec pochybné, možno-li takovouto tekutinu, jak o ni jde v případě přítomném, nazývati ještě nápojem a l k o h o l i c k ý m, ježto obsah alkoholický, jak známo, následkem dlouhého neomezeného styku se vzduchem vymizí téměř úplně. Rozhodně nelze však mluvit za okolností zjištěných o prodávání nápoje alkoholického, když tekutina nebyvši vůbec čepována, nebyla koupena a přenechána za účelem pití, nýbrž výhradně jako materiál ku přípravě polévky. Byť i tedy ovšem dle předpisu § 238 tr. z. již pouhé jednání proti platnému zákazu, pokud zákonem prohlášeno jest za přečin nebo přestupek, zůstane přečinem neb přestupkem i tehdy, když nebylo tu zlého úmyslu, aniž vzešla z něho škoda nebo újma, přece jen nelze v přítomném případě, aniž činěno by bylo zákonu násilí, mluvit vůbec o prodeji nápoje alkoholického, a nutno shledati výrok odsuzující obžalovanou pro shora uvedený přečin nezákonným.

Čís. 305.

Předražování. Skutková podstata přečinu dle § 23 čís. 4 cís. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. z. není vyloučena tím, že trestný čin vykazuje veškeré známky přestupku § 482 tr. zák.